

KULTURHISTORISK
MUSEUM
UNIVERSITETET I OSLO
FORNMINNESEKSJONEN
Postboks 6762,
St. Olavs Plass
0130 Oslo

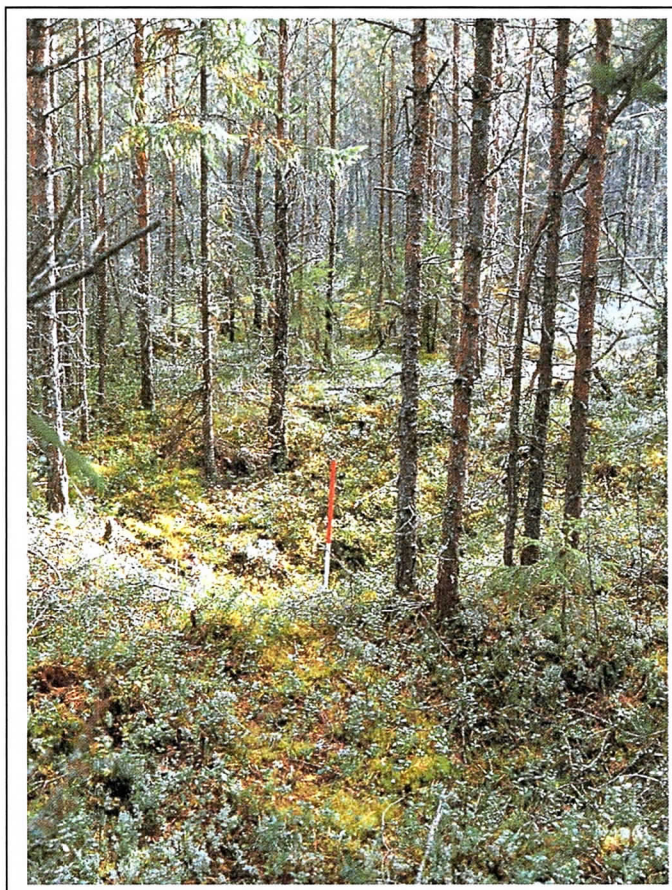
RAPPORT

ARKEOLOGISK UTGRAVNING

Kullgrop

GAARDER, 30/1,
ELVERUM KOMMUNE, HEDMARK

INGVILD PAULSEN

Kullgrop R3

Oslo 2005

**KULTURHISTORISK
MUSEUM
UNIVERSITETET
I OSLO**

Gårds-/ bruksnavn Gaarder	G.nr./ b.nr. 30/1
Kommune Elverum	Fylke Hedmark
Saksnavn Reguleringsplan for Prestmyrbakken	Kulturminnetype Kullgrop
Saksnummer (arkivnr. Kulturhistorisk museum) 01/2824 og 05/6652	Tiltakskode/ prosjektkode 759036 / 250624
Eier/ bruker, adresse Elverum kommune	Tiltakshaver Elverum kommune
Tidsrom for utgravning 13.09.2004	M 711-kart/ UTM-koordinater/ Kartdatum NGO 1948, Gauss-K. Akse 1. N322617, Ø47050
ØK-kart CV 068-5-3	ØK-koordinater -
A-nr. 2004/202	C.nr. C53675
ID-nr (Askeladden) 102640	Negativnr. (Kulturhistorisk museum) Cf 29080
Rapport ved: Ingvild Paulsen	Dato: 2. desember 2005
Saksbehandler: Inger M. Berg-Hansen	Prosjektleder: Inger M. Berg-Hansen

SAMMENDRAG

En kullgrop, R3, ble dokumentert i plan og prøvestykket, i forbindelse med realisering av reguleringsplan for Prestmyrbakken. Kullprøve ble tatt ut i profilen. R3 er brukt til kullbrenning i tidlig middelalder, mellom 1000 – 1200 e. Kr. Furu har vært brukt som trevirke. Det var ikke mulig å fastslå om gropa har blitt brukt flere ganger.

DF-3816, T-17561: BP 1010 ± 50, AD 995-1035, Pinus (furu). C53675, K1, R3.

INNHOOLD

1. BAKGRUNN FOR UNDERSØKELSEN	2
2. DELTAGERE, TIDSROM	2
3. LANDSKAP OG KULTURMILJØ	2
3.1 Utmark	3
3.1.1 Kort om jernfremstillingsprosessen	3
3.1.2 Kullgroper	4
3.2 Oppmåling	5
4. UNDERSØKELSEN	6
5. DATERING	7
6. KONKLUSJON	7
7. LITTERATUR	8
8. VEDLEGG	8
8.1. Strukturliste	8
8.2. Funn og prøver	8
8.3. Tegninger	9
8.5. Fotoliste.	9
8.6. Analyser	9
8.7. Kart	9

RAPPORT FRA ARKEOLOGISK UTGRAVNING

GAARDER, 30/1, ELVERUM KOMMUNE, HEDMARK

INGVILD PAULSEN

1. BAKGRUNN FOR UNDERSØKELSEN

I forbindelse med reguleringsplan for Prestmyrbakken (plan 3/2001) har Elverum kommune satt i gang planarbeid for å endre planlagt vei mellom nye boligområder på Løbergsmoen og veiens tilknytning til Rv 25 i Prestmyrbakken. I dette aktuelle området ligger kullgropene R2 (ID 012641) og R3 (ID 012640) som er regulert til spesialområde i ”reguleringsplan for Prestmyrbakken/Løbergsmoen (plan nr. 1/96)”. Det ble søkt om dispensasjon for R3. Kullgrop R2 er regulert til spesialområde bevaring.

Fylkeskommunen oversendte saken til Riksantikvaren og UKM i brev av 16. januar 2002 for behandling i hht. kulturminnelovens § 8, 4. ledd for de automatisk fredete kulturminnene. Saken ble behandlet på møte i Fornminnekomiteen 25. februar 2002 (sak F 026/02). UKM tilrådte i brev av 25. februar 2002 til Riksantikvaren å gi dispensasjon fra Lov om kulturminner av 9. juni 1978, § 8,4. ledd, med vilkår om arkeologisk undersøkelse, den gang beregnet å koste ca. 12.400,- (2002-kr). Riksantikvaren fattet vedtak i saken, jf. brev av 14. mars 2002. I brev av 24. august 2004 fastsatte Riksantikvaren vilkår for dispensasjonen.

2. DELTAGERE, TIDSRUM

Undersøkelsen av kullgropa ble foretatt av Ingvild Paulsen mandag 13. september. Gropa ble dokumentert i plan, og kullprøve ble tatt ut for datering i prøvestikk.

3. LANDSKAP OG KULTURMILJØ

Kullgrop R3 ligger på en furumo, ca 200 m.o.h., sammen med blant annet kullgrop R2 som ligger like nordøst for R3 og en kullgrop som ligger utenfor forslag til reguleringsplan, sørvest for R3. R2 er regulert til spesialområde bevaring. Furumoen består av lave, slanke og tettvokste furutrær og undervegetasjonen består av mose, lyng og lav. Terrenget er svakt hellende. Gropene ligger relativt isolert og kan i liten grad relateres til et kulturmiljø. Ingen jernvinneanlegg er registrert i nærheten av kullgropene. Området med kullgropene er avgrenset av Trysilvegen/Rv

25 i nordvest, av Gamle Trysilvegen i sørøst og av Myrvoldvegen i øst, og området rundt moen er preget av veger, boliger og en rekke grustak.

Det finnes det svært mange kullgroper i Elverum kommune. Ved et søk på Elverum kommune, Hedmark, i Fornminneregisteret (NINA/NIKU), ble det gjort 1034 treff. Av disse utgjør over 524 treff på kullgrop, og dessuten ble det gjort 119 treff på ”grop” som også kan inneholde kulturminnetypen kullgrop. I tillegg er det registrert 47 jernvinneanlegg i kommunen.

3.1 UTMARK

Utmarksbruk i jernalder/middelalder er et forskningstema ved Kulturhistorisk museum, og det legges vekt på å samle inn mest mulig enhetlig informasjon om kullgroper. Det dreier seg om form, dimensjon, vedstabling, treslag, datering, eventuelt gjenbruk/flere bruksfaser samt forholdet til eventuelle sidegroper. Kullgroper er å regne for et massemateriale. Dette innebærer at en viktig del av den vitenskapelige verdien er knyttet til tallfesting og utarbeiding av statistiske data som først blir tilgjengelig gjennom arkeologiske undersøkelser. Slike data har betydning for vår samlede kunnskap om denne typen virksomhet på Østlandet og i Sør-Norge som helhet. Nettopp den store mengden kullgroper gir interessante muligheter for å vurdere produksjon og økonomiske forhold i jernalderen og middelalderen. Kullgroper har vært et viktig kulturhistorisk tema i tre av de store prosjektene innenfor Kulturhistorisk museums ansvarsområde; Dokkaprojektet i Oppland og Rødsmoprojektet og Gråfjellprosjektet i Hedmark. Kullgropene er her knyttet til både jernutvinning og smiing (Larsen 1991, Narmo 1996, 1997).

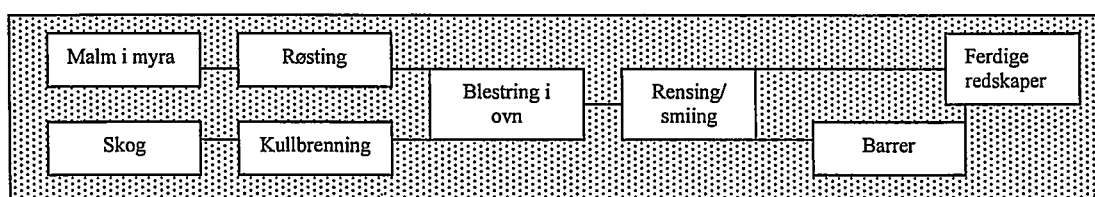
3.1.1 KORT OM JERNFREMSTILLINGSPROSESSEN

De viktigste råvarene man trenger for å lage jern er jernholdig malm, kull og arbeidskraft. Jernholdig malm finnes i myrene mange steder, men i en form som måtte bearbeides før bruk. Myrmalmen måtte tørkes og deretter røstes. Ved røstingen ble den tørre malmen varmet opp på et bål for å fjerne svovel og vann slik at den ble porøs og lettere å redusere. Jernfremstillingen var energikrevende og det gikk med store mengder trevirke. I anlegg fra yngre jernalder – middelalder ble veden brent til kull før selve blestringa av jernet. Kullet ble først brent i kullgroper, for senere å bli fraktet til jernfremstillingsplassen.

Jernframstillinga i forhistorisk tid og middelalder har foregått etter prinsippet om direkte fremstilling, der det i en enkel ovn ble dannet smibart jern. I denne prosessen ble det dannet flytende slagg og fast jern, i motsetning til mer moderne jernverk der selve jernet blir smeltet (Espelund1999:12). Selve ovnen har vært konstruert av leire som har blitt herdet ved brenning, trolig har denne blitt stabilisert og isolert av torv, jord, stein og sannsynligvis treverk (Jacobsen, H. & Larsen, J.H 1992:72). Inne i ovnen ble jernmalmen omdannet til råjern ved hjelp av reduksjonsmidlet karbon, som i form av trekull, reagerte med metallet. For å kunne forbrenne kull ved høy nok temperatur måtte det tilføres oksygen, sannsynligvis ved

hjelp av blåsebelger. Litt avhengig av teknologien ble den flytende slaggen enten tappet av ovnen (tappeslagg), eller ført ned i en grop under selve sjakten (gropsjaktovn). Tilbake i ovnen ville det ferdige jernet ligge igjen som en stor klump, en såkalt lupp. En lupp måtte bearbeides før den var klar til smiing fordi den fortsatt inneholdt slag og avfallstoffer. En metode for å gjøre dette var å smelte den om i ovnen på jernfremstillingsplassen, en annen var å smi/banke den i en esse. Trolig har begge disse metodene blitt brukt, men en omsmelting i ovnen vil være vanskelig å dokumentere ved bruk av arkeologiske metoder. Jernfremstilling var altså en komplisert prosess som omfattet innhenting av ulike typer resurser og utføring av mange forskjellige arbeidsoppgaver.

Figur: jernfremstillingsprosessen. Hentet fra Jacobsen og Larsen 1992:72

3.1.2 KULLGROPER

Kullgrop betegner en gravd grop for produksjon av kull (Block-Nakkerud 1987:20). Kullgropene har voll og er flate i bunnen. Innfåsninger og inngrep som er foretatt etter at gropa gikk ut av bruk kan få gropa til å se annerledes ut i dag. Kullgroper i utmark kan generelt dateres til perioden ca. 600-1600 e.kr og knyttes hovedsakelig til utvinning av jern i yngre jernalder og middelalder. Arkeologiske undersøkelser i Øst-Norge indikerer at hovedperioden er ca 950/1000 –1350 (Risbøl et al. 2001:35). Kullgroper som ligger i nærheten av gårder og innmark, kan knyttes til produksjon av kull for gårdssmier. Disse gropene har gjerne litt senere dateringer, ca 1100-1300 e. Kr.

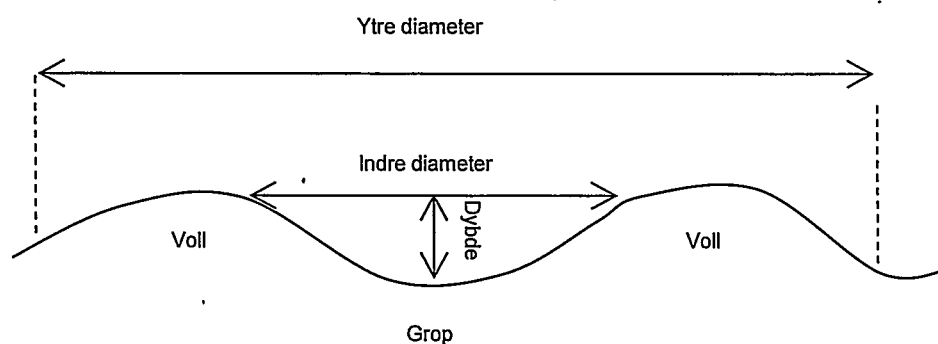
Etter at kullgropa var gravd kunne veden stables. Måten dette har blitt gjort på, har bestemt gropas form (Narmo 1997:76). Gropa ble stablet like høyt over bakken som den var dyp, før den ble dekket til av et rislag (granbar) og sand. Mila ble sannsynligvis tent nede ved vollen og forkullingen styrt ved å åpne/lukke miledekket slik at den sank jevnt sammen. Når brenningen var ferdig ville det ferdigproduserte kullet akkurat fylle gropa. Bruk av kullgroper er godt dokumentert i Norge og Sverige, men er lite kjent i andre områder. I Hedmark er kvadratiske groper dominerende, men det er vanlig med innslag av rektangulære. Ved Møssvatn, Telemark, finnes det kun runde groper, mens det i Dokkfløy, Oppland, er vanligst med runde groper, stedvis med et vesentlig innslag av kvadratiske og rektangulære groper (Narmo 2000: 143). Vi vet lite om form og stablingsmåte har noe å si for resultatet av kullbrenninga, eller om variasjon i form og størrelse først og fremst kan sees som et uttrykk for tradisjon.

Kull kan også brennes over bakken, derfor kan man anta at gropa også har hatt andre funksjoner enn selve kullbrenninga, blant annet som lager. Lagring av kull er beskrevet i etterreformatorisk tid. Dette skjer ved at man spar mer sand på miledekket og fukter det enten ved vann eller snø, deretter klubbes dekket slik at det blir fastere. Denne prosessen kalles demming. Demmet kull kan lagres i flere år uten at kvaliteten på kullet forringes, det er til og med hevdet at kvaliteten på kullet forbedres ved en slik lagringsprosess (Narmo 1997:77). Direkte spor etter lagring av kull i groper finnes for eksempel i Hedemark i form av utømte og delvis utømte groper (Risbøl et al. 2002: 52). I motsetning til den eldre jernproduksjonen der kullproduksjon skjedde i selve ovnen og veden måtte fraktes til jernfremstillingsplassen, så ga lagring av kull muligheter for fleksibilitet fordi det i større grad ble mulig å spre arbeidet med de ulike arbeidsoppgavene utover året.

Kullgroper kan ha sidegroper, disse betegnes som tomme groper inntil eller i vollen på kullgrope (Block-Nakkerud 1987:20). Det er uvisst hvilken funksjon disse kan ha hatt, men det er foreslått at de kan ha fungert som cisterner, dekket med skinn, i forbindelse med demming av gropa i den varme årstiden (Narmo 1996: 48).

3.2 OPPMÅLING

For at det skal være mulig å sammenligne kullgroper fra forskjellige områder er det viktig å beskrive målene på kullgrope. Størrelsen på gropa er definert i forhold til Narmo (1997:102-103) sin presisering av Tom Block-Nakkeruds metode for oppmåling av kullgroper. Det vil si ytre diameter (ytterkant voll), indre diameter (måles fra der nedskjæringen av gropa krysser tangenten mellom vollene) og dybde (avstand fra tangenten mellom vollene og bunnen av gropa).

4. UNDERSØKELSEN

Kullgrop R3 ligger i tett og ung furuskog med enkelte grantrær. Undervegetasjon av lyng og mose. Terrenget heller svakt mot nord. Sti/traktorvei ca. 20 m mot sør-

Kullgropa er kvadratisk i bunnen og har flate voller rundt det hele. Gropa er noe innrøst og er brattest i sør. Ytre diameter er 6,3 m, indre diameter er 3,5 m, dybde er 1 m.

I vollen mot nordvest ligger en sidegrop uten voller med diameter 1,1 m og dybde 0,2 m. Et prøvestikk som målte 0,5 x 0,8 m ble gravd i gropas nordlige del. Prøvestikket var 40-50 cm dypt. I bunnen lå et tykt og kompakt kullag som var opp til 20 cm tykt. Over kullaget lå det et lag med lys gulbrun sand med kullbiter, så et lag med brun sand under torvlaget med lyng og mose. Kullprøve ble tatt ut i kullaget. Undergrunnen bestod av rød sand.

Bilde nr. 19: Kullgrop R3 mot sørøst.

5. DATERING

Det ble tatt ut en kullprøve fra gropa. Prøven er treartsbestemt til furu av H. I. Høeg. Prøven er C14-datert ved NTNU. Dateringen viser overgangen mellom vikingtid og tidlig middelalder (995 – 1035 e. Kr.), dvs. innenfor første halvdel av 1000-tallet. Se også vedlagte kalibreringskurve. Furu kan ha høy egenalder, noe som gjør at dateringen kan være litt for gammel. Dvs. at kullgropa trolig ble brukt i tidlig middelalder, mellom 1000-1200 e. Kr.

Liste over kullprøver

Prøvenr.	C-nr.	NTNU Lab.nr.	Gram	Treslag	C14-datering	Kalibrert alder
K1	C53675	DF-3816 T-17561	6,0	Pinus	BP 1010 ± 50	AD 995-1035

Bilde nr. 10. Kullgrop R3, profil i prøvestikk tatt mot nord.

6. KONKLUSJON

R3 er brukt til kullbrenning i tidlig middelalder, mellom 1000 – 1200 e. Kr. Furu har vært brukt som trevirke. Det var ikke mulig å fastslå om gropa har blitt brukt flere ganger.

7. LITTERATUR

Block-Nakkerud, Tom 1987: *Kullgropen i Jernvinna øverst i Setesdal*. Varia 15. Universitetets Oldsaksamling, Oslo.

Espelund, Arne 1999: *Bondejern i Norge*. Arketype, Trondheim.

Jacobsen, Harald og Larsen, Jan Henning 1992: *Dokkfløy fra istid til kraftmagasin*. Gausdal bygdehistorie, bind 6. Lillehammer.

Larsen, Jan Henning 1991: *Jernvinna i Dokkfløyvatn*. Varia 23. Universitetets Oldsaksamling, Oslo.

Narmo, Lars Erik 1996: *Jernvinna i Valdres og Gausdal- et fragment av middelalderens økonomi*. Varia 38. Universitetets Oldsaksamling, Oslo.

Narmo, Lars Erik 1997: *Jernvinne, smie og kull i Østerdalen*. Varia 43. Universitetets Oldsaksamling, Oslo.

Narmo, Lars Erik 2000: *Oldtid ved Åmøtet. Østerdalens tidlige historie belyst av arkeologiske utgravninger på Rødsmoen i Åmot*. Åmot historielag, Rena.

Risbøl O., J. Vaage, S. Fretheim, L. E. Narmo, O. Rønne, E. Myrvoll, B. Nesholen 2001: *Kulturminner og kulturmiljø i Gråffell, Regionfelt Østlandet, Åmot kommune i Hedmark. Arkeologiske registreringer fase 2*. NIKU publikasjoner 102. Oslo.

Risbøl, O., T. Risan, M. B. Kræmer, I. Paulsen, K. E. Sønsterud, G. Swensen, T. Solem 2002: *Kulturminner og kulturmiljø i Gråffell, Regionfelt Østlandet, Åmot kommune i Hedmark. Arkeologiske registreringer fase 3*. NIKU publikasjoner 116. Oslo.

8. VEDLEGG

8.1. STRUKTURLISTE

Kullgrop R.-nr.	Ytre diam	Indre diam	Dybde (m)	Form i flate	Form på gropa (bunnplan)
R3	6,3 m	3,5 m	1 m	Sirkulær	kvadratisk

8.2. FUNN OG PRØVER

Se kap. 5 om datering.

8.3. TEGNINGER

1. Tegning av kullgrop R3, plan, 1:50, 13.09.04

8.5. FOTOLISTE.**Negativnr. Cf 29080**

Film 1 Bildnr.	Motiv	Retning mot	Fotograf
19	Kullgrop R3, oversikt	SØ	Ingvild Paulsen
18	Kullgrop R3, oversikt	SØ	Ingvild Paulsen
17	Kullgrop R3, oversikt	Ø	Ingvild Paulsen
16	Kullgrop R3, oversikt	Ø	Ingvild Paulsen
15	Kullgrop R3, oversikt	NV	Ingvild Paulsen
14	Kullgrop R3, oversikt	NV	Ingvild Paulsen
13	Kullgrop R3, oppmåling	S	Ingvild Paulsen
12	Prøvestikk	N	Ingvild Paulsen
11	Prøvestikk	Ø	Ingvild Paulsen
10	Prøvestikk, oversikt.	N	Ingvild Paulsen

8.6. ANALYSER

1. Treartsbestemmelse, H.I. Høeg.
2. Rapport fra C-14 datering, NTNU.
3. Kalibreringskurve.

8.7. KART

1. Utsnitt av ØK-kart CV 086-5-3, R3 inntegnet.
2. Reguleringsplan for Prestmyrbakken.

C53675/1

Produksjonsplass fra Jernalder fra PRESTMURBAKKEN, REGULERINGSPLAN
av GAARDER (30) ELVERUM K. HEDMARK

1) Prøve, kull av trekull

Trekull fra prøvestikk i kullgrop. Prøve er sendt til vedartsbestemmelse.

Funnomstendighet: Registrering i forbindelse med reguleringsplan. Kullprøve fra
kullgrop R3, tatt ut ved prøvestikk i gropa.

Orienteringsoppgave: På furumo, 200 moh, med Trysilvegen/Rv 25 i nordvest,
Gamle Trysilvei i sørøst og Myrvoldveien i øst.

Kartreferanse/-KOORDINATER: ØK, CV 068-5-3

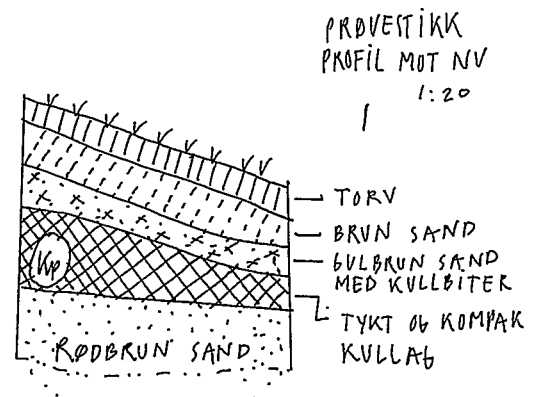
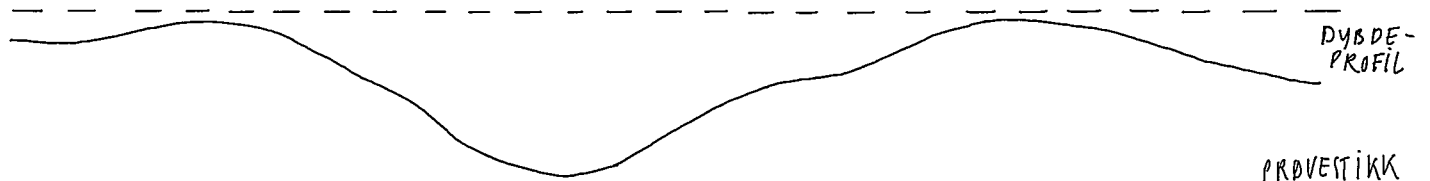
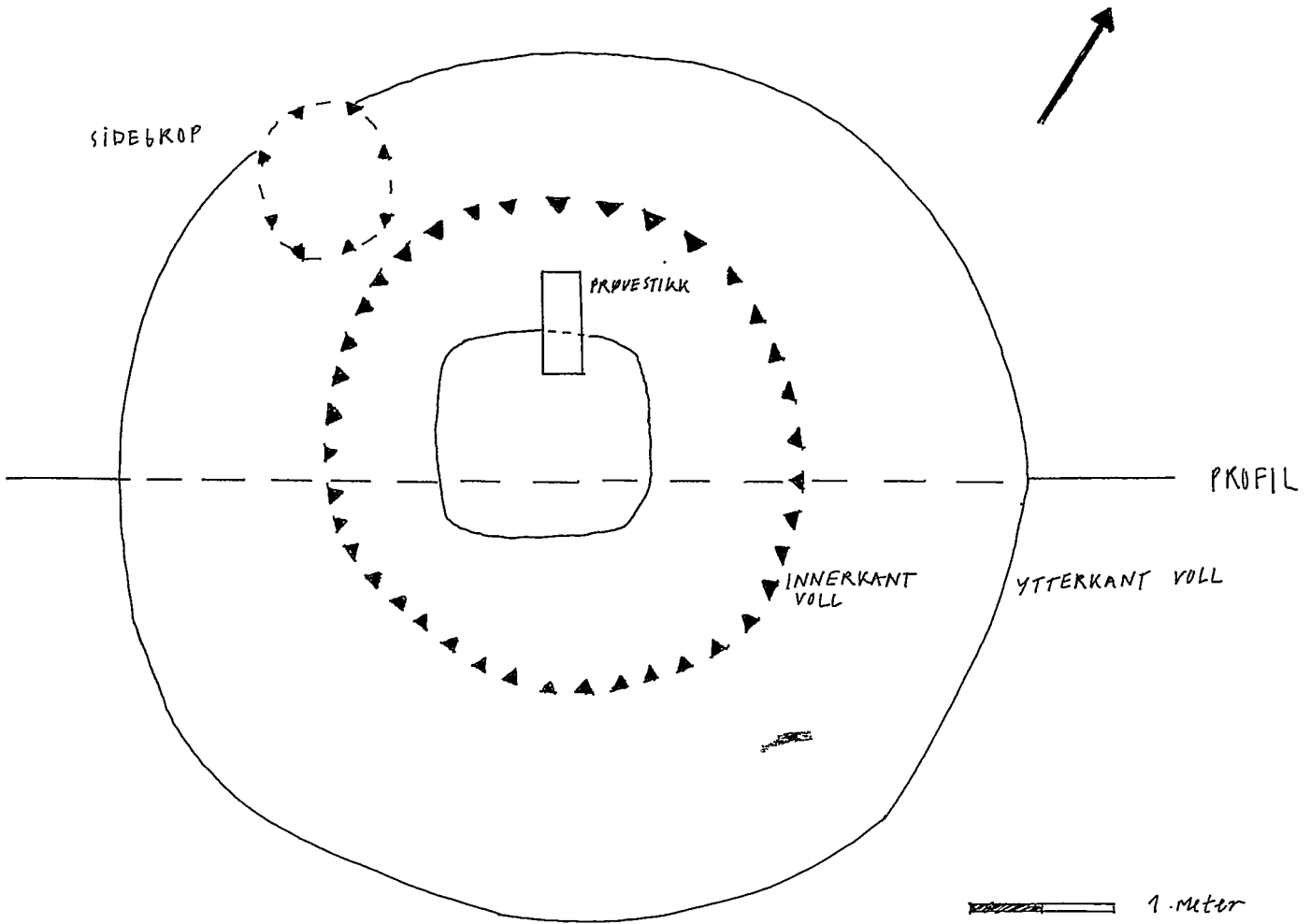
Funnet av: Ingvild Paulsen, UKM, fornminneseksjonen 2004

Referanselitteratur: Ingvild Paulsen 2004 Rapport fra arkeologisk utgraving,
Prestmyrbakken 30/1, Elverum, Hedmark.

PRESTMYRBAKKEN 30/1
 ELVERUM, HEDMARK
 MÅLESTOKK 1:50
 13.09.2004
 Ingvild Paulsen

KULLBKOP R3

Høeg - Pollen, 876 842 262,
Helge Irgens Høeg,
Gloppeåsen 10,
3261 LARVIK

Skaiti, 15/10-04.

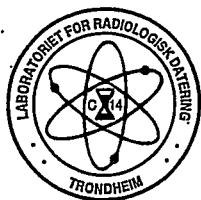
Til Inger Marie Berg-Hansen.

Analyse av 1 kullprøve fra Gaarder, Gnr. 30/1, Elverum kommune,
Hedmark, Tiltakskode 759036.

Kullprøve fra kullgrop R 3, C. 53675/1.

Det ble bestemt 40 biter. Alle var Pinus (furu).

Helge Irgens Høeg

LABORATORIET FOR RADIOLOGISK DATERING

Adr.: NTNU – Gløshaugen, Sem Sælandsv. 5, 7491 Trondheim
Telefon 73593310 Telefax 73593383

DATERINGSRAPPORT

Oppdragsgiver: Berg-Hansen, Inger M.
KHM/Formminneseksjonen/UiO
Postboks 6762 St. Olavs plass, 0130 Oslo

DF-3816

Lab. ref.	Oppdragsgivers ref.	Materiale	Datert del	^{14}C alder før nåtid	Kalibrert alder	$\delta^{13}\text{C}$ ‰
T-17561	C53675, R3, Gaarder Elverum, Hedmark	Trekull Furu	6.0 g	1010 ± 50	AD995-1035	-26.1*

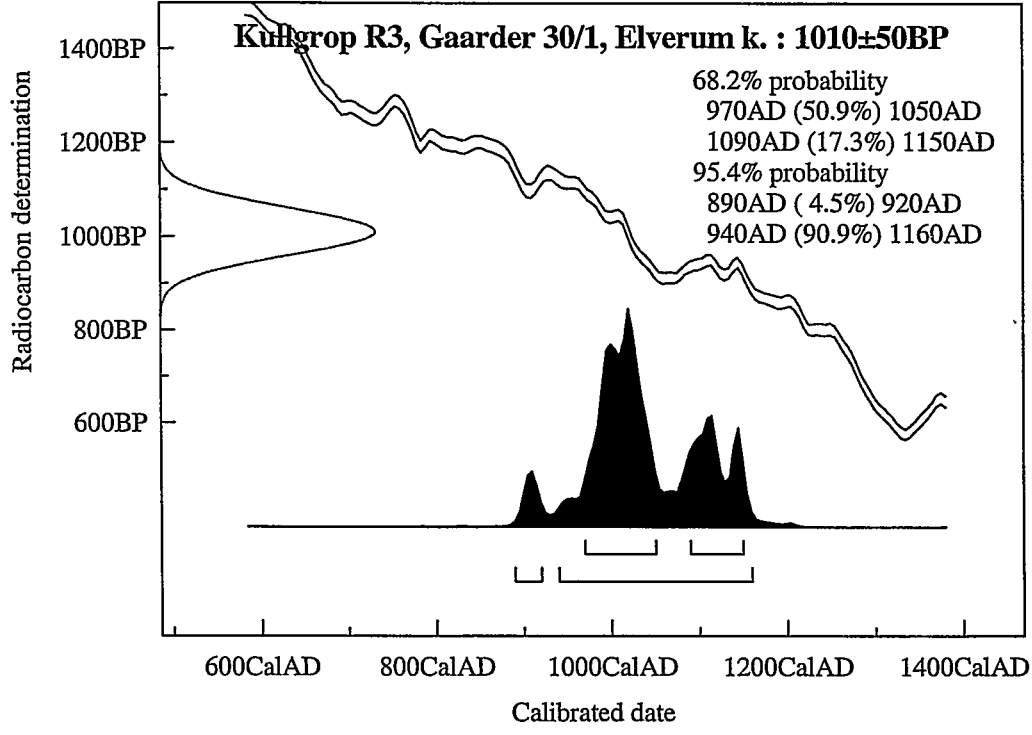
Dato: 26 APR 2005

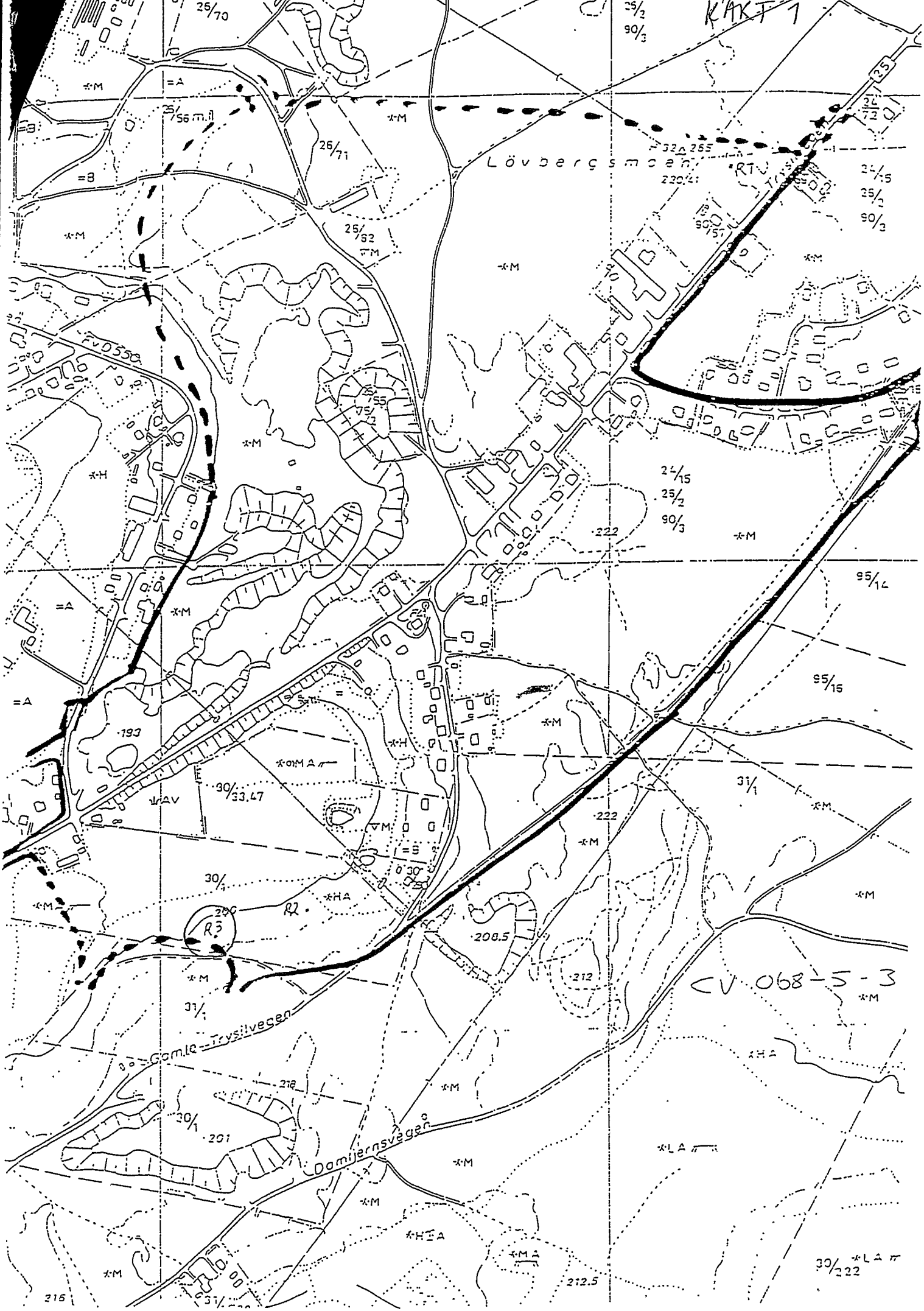
Laboratoriet for Radiologisk Datering

Fred H. Skogseth

Steinar Gulliksen

Atmospheric data from Reimer et al (2004), OxCal v3.10 Bronk Ramsey (2005); cub r:5 sd:12 prob usp[chron]

KAKT 1

Lövbergsmeän

Gomle-Trysilvegen

Damjernsvägen

CV 068-5-3

25/70

25/2
90/3

24/15
25/2
90/3

24/15
25/2
90/3

95/14

95/16

31/1

30/1

31/1

30/1

30/222

215

212.5

201

208.5

212

193

30/33.47

222

222

25/56 m.l

26/71

25/52

220/4

320/255

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

25/12

=A

=B

=C

=D

=E

=F

=G

=H

=I

=J

=K

=L

=M

=N

=O

=P

=Q

=R

=S

=T

=U

=V

=W

=X

=Y

=Z

=AA

=AB

=AC

=AD

=AE

=AF

=AG

=AH

=AI

=AJ

=AK

=AL

=AM

=AN

=AO

=AP

=AQ

=AR

=AS

=AT

=AU

=AV

=AW

=AX

=AY

=AZ

=BA

=BB

=BC

=BD

=BE

=BF

=BG

=BH

=BI

=BJ

=BK

=BL

=BM

=BN

=BO

=BP

=BQ

=BR

=BS

=BT

=BU

=BV

=BW

=BX

=BY

=BZ

=CA

=CB

=CC

=CD

=CE

=CF

=CG

=CH

=CI

=CJ

=CK

=CL

=CM

=CN

=CO

=CP

=CQ

=CR

=CS

=CT

=CU

=CV

=CW

=CX

=CY

=CZ

=DA

=DB

=DC

=DD

=DE

=DF

=DG

=DH

=DI

=DJ

=DK

=DL

=DM

=DN

=DO

=DP

=DQ

=DR

=DS

=DT

=DU

=DV

=DW

=DX

=DY

=DZ

=EA

=EB

=EC

=ED

=EE

=EF

=EG

=EH

=EI

=EJ

=EK

=EL

=EM

=EN

=EO

=EP

=EQ

=ER

=ES

=ET

=EU

=EV

=EW

=EX

=EY

=EZ

=FA

=FB

=FC

=FD

=FE

=FF

=FG

=FH

=FI

=FJ

=FK

=FL

=FM

=FN

=FO

=FP

=FQ

=FR

=FS

=FT

=FU

=FV

=FW

=FX

=FY

=FZ

=GA

=GB

=GC

=GD

=GE

=GF

=GG

=GH

=GI

=GJ

=GK

=GL

=GM

=GN

=GO

=GP

=GQ

=GR

=GS

=GT

=GU

=GV

=GW

=GX

=GY

=GZ

=HA

=HB

=HC

=HD

=HE

=HF

=HG

=HH

=HI

=HJ

=HK

=HL

=HM

=HN

=HO

=HP

=HQ

=HR

=HS

=HT

=HU

=HV

=HW

=HX

=HY

=HZ

=IA

=IB

=IC

=ID

=IE

=IF

=IG

=IH

=II

=IJ

=IK

=IL

=IM

=IN

=IO

=IP

=IQ

=IR

=IS

=IT

=IU

=IV

=IW

=IX

=IY

=IZ

=JA

=JB

=JC

=JD

=JE

=JF

=JG

=JH

=JI

=JJ

=JK

=JL

=JM

=JN

=JO

=JP

=JQ

=JR

=JS

=JT

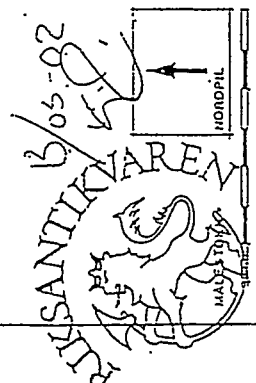
KART 2

TEGNFORKLARING

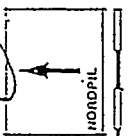
P.B.L. §25 REGULERINGSFØRMLÅL:

STREKSYMBOLER O. L.:

- BYGGEOMRÅDER (1.1.1.1 og nr. 1)
 - ☐ FORRETNING
- OFFENTLIGE TRAFIKKOMRÅDER (1.1.1.1 og nr. 2)
 - ☐ KØREVEG
 - ☐ GÅNG- / STYKKEVEG
 - ☐ ANLEGG VEGERUM
- SPECIALOMRÅDER (1.1.1.1 og nr. 4)
 - ▨ PARKBELTE
 - ▨ BEVANDRINGSKULTURRUM
 - ▨ VILDEANLEGG
- KOMBINERTE FORMÅL (2.1.1.1 og 1.1.1.1)
 - ▨ FORRETNING / REKREASJON

B/05-02

REGULERINGSPÅN FOR:
PRESTMYRBAKKEN

PLAN NR:
3/01

ELVERUM KOMMUNE	DATE	SAKS D. TEGN.
	05.09.01	KMK AEF

